

[Jensen-Broby.]

Forhaand ved, at med det Antal Foreninger, der findes, er det ganske umuligt, at de alle kan faa dette Tilskud. Derfor maa man enten sætte det samlede Tilskud op, saadan som mit Partis Ordfører sagde, under Hensyn til det Antal Foreninger, der findes i Øjeblikket, eller ogsaa maa man stryge Maksimumsbestemmelsen. Det sidste vil jeg gerne anbefale. Det er ikke store Penge, det kan komme til at dreje sig om, hvis man gør det, og saa ved Foreningerne altid, hvad de kan faa til deres Arbejde.

Det er ikke alene Pengene, der betyder noget, men det betyder i allerhøjeste Grad noget, at man igennem en saadan Anerkendelse fra Staten faar Folk med og derigennem skaber det Grundlag, som er nødvendigt for, at man kan frugtbar gøre og faa virkeligt Udbytte ud af det Arbejde, der gøres. Det grundlæggende Arbejde gøres ude i Kontrolforeningerne. Uden det er alt Avlsarbejde umuligt, og det vilde være en Hjælp til at faa flere med i Kontrolforeningernes Arbejde, om man altid vidste, at man kunde regne med disse 100 Kr. til Hjælp til Løn til en Assistent. Man har derigennem en Klemme paa de enkelte Foreninger for at faa dem til at indsende den aarlige Beretning, og saa vil Arbejdet kunne fortsættes paa god og tilbørlig Maade. Derfor henstiller jeg til Ministeren, om der ikke var Mulighed for, at man dog kunde sikre Foreningerne dette Beløb ved at stryge Maksimumsgrænsen.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen udtalte en Tak til Husdyrbrugsudvalgene, fordi de havde faaet et Samarbejde i Gang, endnu inden dette Lovforslag blev fremsat. Jeg kan tilføje, at her paa Sjælland har vi allerede taget Husmandsforeningerne med alle Vegne i Henhold til den Overenskomst, som er sluttet mellem De sjællandske Landboforeninger og De sjællandske Husmandsforeninger om et Samarbejde. Vi er enige i det hele, vi er enige om, at der for Fremtiden ikke skal være to Slags Foreninger, men at vi alle sammen, enten vi er smaa eller store Landbrugere, samles i Arbejdet, idet vi har lige god Brug for det, enten vi har faa eller mange Dyr. Navnlig gælder dette inden for Kvægavlsforeningerne og inden for Tyreholdsforeningerne. Jeg vil gerne kvittere for den Tak, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen udtalte, idet vi ogsaa fra Landsboforeningernes Side er glade for, at vi har faaet et Samarbejde, saaledes at der nu ikke længere ude i Landbruget findes Kvægavlsforeninger og Tyreholdsforeninger,

som sorterer under Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, men der kun findes een Slags, som sorterer under Fællesledelsen under det sjællandske Kvægavlsforbund. Vi siger Tak, fordi ogsaa Husmandsforeningerne vil gaa ind i dette Arbejde med god Vilje, for at vi alle sammen kan faa det bedst mulige ud af det.

Over for det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasens og det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk)s Udtalelser angaaende Staldbedømmelserne vil jeg gerne sige, at jeg godt kan se, det har Betydning at have Staldbedømmelser og navnlig Konkurrencer mellem hele Kvæghold, enten det saa er smaa eller store Besætninger. Men der mangler en Ting ved disse Staldbedømmelser, og det er det Sammenligningsgrundlag, som er nødvendigt for, at man virkelig kan udpege de Avlsdyr, der skal bruges. Dem kan man kun faa frem igennem Dyrskuet, naar de kommer til at staa Side om Side, saa man kan foretage en virkelig Sammenligning.

Med Hensyn til Kontrolforeningernes Regulering, som ogsaa de ærede Medlemmer Hr. N. P. Andreasen og Hr. Jensen (Horsebæk) var inde paa, tror jeg, at vi i Fælledelserne allerede har den Beføjelse, der er nødvendig til at kunne udelukke genstridige Foreninger, hvor der er naturlige Forhold, der taler for en Regulering. Det har vi i hvert Tilfælde gjort her paa Sjælland, idet vi udelukkede en Forening fra i de sidste tre Aar at komme med i Beretningen, fordi den ikke vilde være med til en fornuftig Regulering. Jeg har igennem mange Aar været Formand for et saadant Reguleringsudvalg, og jeg vil indrømme, at det ikke er noget let Arbejde, og at det tit kan være vanskeligt, naar der er en Forening, hvor Medlemmerne har arbejdet godt sammen, saa at skulle skille dem ad for at faa nye Medlemmer med. Men hvis disse Foreninger griber ind i hinanden og har Medlemmer langt borte fra, hvor Fler-tallet bor, er det en naturlig Ting, at en saadan Regulering foretages, og saa maa Medlemmerne bøje sig derfor; da har Fællesledelsen efter min Mening, naar Reguleringsudvalget har indstillet det, ogsaa Magt til at gennemføre det.

Derimod er der ikke noget at gøre ved de gamle Foreninger, som gennem mange Aar har haft fuldt Medlemstal og kun faar kontrolleret 13 Gange om Aaret eller hver 28de Dag, og som ligger naturligt samlede; er det Tilfældet, kan man ikke forlange, at de skal sætte gamle Medlemmer ud for at